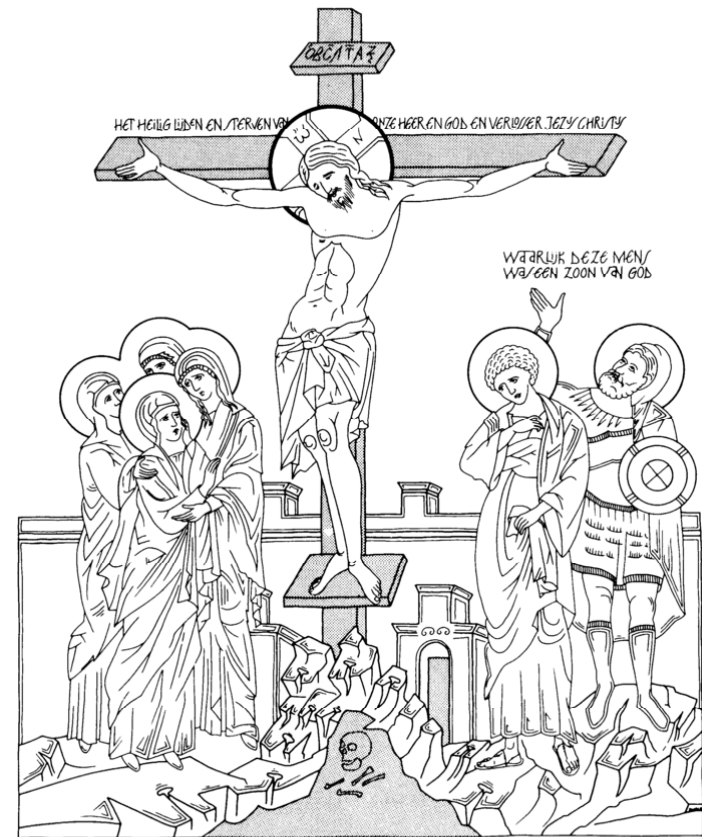

Grote en Heilige Vrijdag

Vespers en Graflegging

Tekst: Byzantijns Liturgikon, Tilburg-Zagreb

Het Epitafion ligt op het altaar, terwijl in het midden van de kerk het graf is gereedgemaakt met kaarsen en bloemen eromheen. De dienst begint met de gewone vespers.

1. Beginzegen

Pr. Gezegend onze God, immer nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.

K. Amen.

2. Openingsgebeden

L. Eer aan U, o God, eer aan U!

Koning van de hemel, * Trooster, Geest van de Waarheid, * die overal tegenwoordig zijt * en van wie alles vervuld is, * Schatkamer van alle goeds, * Gever van het Leven, * kom en verblijf in ons, * zuiver ons van alle smet, * en red ons, Gij, die alleen goed zijt.

Heilige God, heilige Sterke, heilige Onsterfelijke, ontferm U over ons. (3x)

Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Heilige Drieëenheid, wees ons genadig, * Heer, wis onze zonden uit, * Meester, vergeef onze overtredingen. * Heilige, zie naar ons om en genees onze zwakheden * omwille van uw Naam.

Heer, ontferm U, Heer, ontferm U, Heer, ontferm U.

Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Onze Vader, die in de hemelen zijt, * geheiligd zij Uw Naam, * Uw Rijk kome, * Uw Wil geschiede op aarde als in de hemel. * Geef ons heden ons dagelijks brood * en vergeef ons onze schulden * gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren. * En leid ons niet in bekoring, * maar verlos ons van het kwade.

Pr. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.

L. Amen. Heer, ontferm U. (12x)

Kom, laat ons aanbidden en buigen voor God, onze Koning!

Kom, laat ons aanbidden en buigen voor Christus, onze God en Koning!

Kom, laat ons aanbidden en buigen voor onze Heer Jezus Christus, werkelijk God en onze Koning!

3. Psalm 103

Verheerlijk mijn ziel, de Heer, * wat zijt Gij groot, Heer mijn God! * Met glorie en luister zijt Gij bekleed, * uw mantel is zuiver licht. * De hemel hebt Gij als een tentdoek gespannen * en boven de wateren liggen uw zalen. * De wolken hebt Gij als wagen genomen, * Gij rijdt op de rug van de wind. * De storm hebt Gij tot uw bode gemaakt, * de bliksemflitsen uw dienaars. * Gij hebt ook de aarde geplaatst op haar zuilen, * in eeuwigheid wankelt zij niet. * Gij hebt haar de oerzee als kleed gegeven, * het water stond boven de bergen uit. * Maar voor uw dreigen vluchtte het weg, *verjaagd door uw dreigende stem. * Toen rezen de bergen en lagen de vlakten * waar Gij hun een plaats hebt bepaald. * Toen hebt Gij het water een grens getrokken, * om nooit meer de aarde te overstromen. * De bronnen deed Gij uitstromen in beken, * die dringen zich tussen de bergen voort. * Ze geven alle dieren te drinken, * de woudezels lessen hun dorst. * En aan hun oevers nestelen vogels * en zingen tussen het struikgewas. * Vanuit uw schuren besproeit Gij de bergen, * de grond wordt gevoed door wat Gij haar geeft. * Gij doet voor de dieren het gras opschieten * en graan dat de mensen ten dienste staat. * Zodat de aarde hen voedsel verschaft * en wijn die hun hart verblijdt; * En olie om hun gelaat te zalven, * en brood dat hun honger stilt. * Gedrenkt worden ook de bomen van God, * de Libanon-ceders, die Hij heeft geplant. * De vogels bouwen hun nest in hun takken * en in zijn kruin rust de ooievaar uit. * De bergtoppen zijn het gebied van de steenbok, * de klipdassen hebben hun hol in de rots. * Gij maakte de maan om de tijd aan te geven, * de zon weet wanneer zij onder moet gaan. * Dan maakt Gij het donker en valt de nacht, * dan zwerven de wouddieren rond. * De leeuwenwelpen brullen om prooi * en vragen hun voedsel aan God. * Zodra de zon opkomt trekken zij weg, * en leggen zich neer in hun holen. * Dan ziet men de mens, die zijn arbeid begint * en doorwerkt tot aan de avond. * Hoe veel is het wat Gij gedaan hebt, Heer, * en alles in wijsheid gemaakt, * de aarde is vol van uw schepsels. * Maar ook in de zee, zo diep en zo wijd, * is het een gewemel van dieren, * ontelbaar, grote en kleine. * Daar zwemmen geweldige monsters rond, * Leviatan laat Gij daar spelen. * En al

deze dieren verwachten van U * dat Gij ze voedt op hun tijd. * Wat Gij voor hen uitstrooit verzamelen zij, * ze worden verzadigd als Gij uw hand opent. * Verbergt Gij uw aanschijn, dan worden zij angstig, * neemt Gij hun geest weg, dan komen zij om, * en keren terug naar de aarde. * Maar zendt Gij uw geest, dan komt er weer leven, * dan maakt Gij uw schepping weer nieuw. * De roem van de Heer blijve eeuwig bestaan, * Hij vinde zijn vreugde in al zijn schepsels; * Hij die door zijn blik de aarde doet beven, * de bergen doet roken als Hij ze aanraakt. * Zolang ik leef zal ik Hem bezingen, * ik zing voor mijn God, zolang ik besta. * Mogen mijn woorden Hem aangenaam zijn, * dan zal ik mij in de Heer verheugen. * Maar mogen de zondaars op aarde verdwijnen, * de goddelozen niet blijven bestaan. * Verheerlijk, mijn ziel, de Heer: * de Heer zij altijd geprezen!

En dan nogmaals:

De zon weet wanneer zij onder moet gaan. * Dan maakt Gij het donker en valt de nacht. * Hoe veel is het wat Gij gedaan hebt, Heer, * en alles in wijsheid gemaakt.

Eer aan de vader en de Zoon en de Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Alleluia, alleluia, alleluia, eer aan U, o God! (3x)

4. Vredeslitanie

D. In vrede bidden wij de Heer.

K. Heer, ontferm U.

D. Om de vrede van God en om verlossing, bidden wij de Heer.

K. Heer, ontferm U.

D. Voor dit huis van heiligheid en voor hen die er binnengaan met geloof, eerbied en vreze Gods, bidden wij de Heer.

K. Heer, ontferm U.

D. Voor zijne heiligheid, ..., paus van Rome, en voor onze bisschop, ..., bidden wij de Heer.

K. Heer, ontferm U.

D. Voor heel het volk, voor de priesters, voor de diakens, voor hen die in het pastoraal dienstwerk zijn aangesteld en voor al onze broeders en zusters in Christus, bidden wij de Heer.

K. Heer, ontferm U.

- D.* Voor de overheid en voor allen die verantwoordelijkheid dragen en dienst verlenen omwille van de vrede, veiligheid en welzijn van ons land, bidden wij de Heer.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Voor deze stad, voor alle steden en dorpen, en voor de mensen die daar wonen, bidden wij de Heer.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Voor goed weer, voor overvloed van de vruchten der aarde, en om vredige tijden, bidden wij de Heer.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Voor de reizigers op zee, te land en in de lucht; voor de ontheemden, voor de zieken en de lijdenden, voor de gevangenen, en om hun redding, bidden wij de Heer.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Dat wij bevrijd mogen blijven van alle rampen, geweld, nood en gevaar, bidden wij de Heer.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Help en red ons, wees barmhartig en bescherm ons, o God, door uw liefde.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Terwijl wij de heilige, boven allen gezegende koningin en Moeder van God, Maria, gedenken samen met alle heiligen, bevelen wij onszelf en ieder van ons en heel ons leven aan aan Christus, onze God.
- K.* Aan U, o Heer!
- Pr.* Want U komt toe alle heerlijkheid, eer en aanbidding, Vader, Zoon en Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.
- K.* Amen.

5. Dienst van het avondlicht (t.1)

Psalm 140

K. Heer, ik roep tot U, verhoor mij, * verhoor mij, o Heer, * Heer, ik roep tot U, verhoor mij, * hoor de stem van mijn smeken, * wanneer ik tot U roep, verhoor mij, o Heer. * Laat mijn gebed mogen stijgen, * als wierook omhoog tot uw aanschijn. * Moge het, als ik mijn handen ophef, * tot een avondoffer U zijn. * Verhoor mij, o Heer.

De lector vervolgt de psalm:

Zet een wachtpost bij mijn mond, o Heer, * wakers bij de poort van mijn lippen. * Maak mijn hart niet tot het kwaad geneigd, * laat mij niet gewetenloos tot misdaad komen. * Geef dat ik met hen die onrecht doen * nooit mee aanzit bij hun braspertijen. * Slaat mij een rechtvaardig mens, * dat is een weldaad, * zijn verwijten zijn als olie op mijn hoofd. * Daarvoor zal mijn hoofd zich altijd buigen, * bidden blijf ik, wat zij mij ook doen. * Als de rechters op hun steenblokken gezeten, mij verhoren, * dan spreek ik bedeesd. * Uitgespreid als op een omgeploegde akker * ligt nu ons gebeente voor het dodenrijk. * Maar tot U, Heer God, richt ik mijn ogen, * tot U vlucht ik, pleng mijn leven niet. * Hoed mij voor het net dat zij mij spannen, * voor de strikken door de zondaars uitgezet. * Laat de bozen in hun eigen netten vallen, * geef dat ik hen ongedeerd ontkom.

Psalm 141

Luidkeels roep ik tot de Heer, *luidkeels smee ik Hem om hulp. * Al mijn zorgen stort ik voor Hem uit, * al mijn angsten leg ik open voor Hem. * Ook al stekt de adem in mijn keel, * Gij weet wat mij overkomt. * Op de weg waarlangs ik ga * hebben zij mij een strik gespannen. * Wend ik mij opzij en zie ik om: * niemand is er die iets om mij geeft. * Nergens plaats waarheen ik vluchten kan, * niemand die mijn leven telt. * Tot U roep ik dus, o Heer. * Ik herhaal het: Gij zijt mijn toevlucht * mijn bezit in het land der levenden. * Schenk dus aandacht aan mijn roepen, * want ik voel mij ellendig. * Ruk mij weg voor mijn vervolgers, * die veel sterker zijn dan ik.

(10) Kom verlos mij uit de kerker * zodat ik Uw Naam kan gedenken.

(9) De gerechten zullen mij verheugd omringen * als Gij mij uw gunst bewijst.

Psalm 129

- (8) Uit de diepte roep ik, Heer, luister naar mijn stem.
(7) Wil aandachtig horen * naar mijn smeekgebed.
(6) Is Gij zonden blijft gedenken, * Heer wie houdt dan stand? Maar bij U vind ik vergeving.

t.1: Heel de schepping was buiten zichzelf van angst * toen zij U aan het kruis zagen hangen, O Christus. * De zon verduisterde en de grondvesten van de aarde werden geschokt. * Het heelal leed mee met zijn Schepper. * Gij die vrijwillig voor ons geleden hebt, Heer, eer aan U!

- (5) Daarom zoekt mijn hart naar U. Op de Heer stel ik mijn hoop, * op zijn woord vertrouw ik.

t.1: Heel de schepping was buiten zichzelf van angst * toen zij U aan het kruis zagen hangen, O Christus. * De zon verduisterde en de grondvesten van de aarde werden geschokt. * Het heelal leed mee met zijn Schepper. * Gij die vrijwillig voor ons geleden hebt, Heer, eer aan U!

- (4) Meer dan wachters naar de ochtend * hunkert Israël naar Hem.

t.2: Mensen zonder god of gebod * waarom zinnen zij op vernietiging? * Waarom veroordelen zij het leven ter dood? * Wat een groot geheim: * de Schepper van het heelal * wordt uitgeleverd in de handen van de zondaars. * En aan het kruis geslagen wordt Hij * die houdt van de mens. * Zo wordt bevrijding gebracht * aan wie door de dood gebonden zijn. * Met hen roepen wij: * Grootmoedige Heer, eer aan U!

- (3) Want de Heer is steeds barmhartig, zijn genade onbeperkt. * Hij zal Israël verlossen van zijn ongerechtigheid.

t.2: Vandaag ziet de onbevleete Maagd U aan het kruis, * o Woord van God. * Haar moederhart wordt door een zwaard doorboord * en uit het diepst van haar hart roept zij * die bij zijn geboorte geen pijn geleden had nu door haar tranen heen: * O mijn goddelijk kind, * o licht van de wereld, * waarom wordt Gij van mij weggenomen, Lam van God? * De engelen echter dienen Hem en zingen: * Wonderlijke Heer, eer aan U!

Psalm 116

- (2) Loof nu de Heer, alle naties, * huldig de Heer alle volkeren.

t.2: Zij zag U hangen aan het kruis o Christus, * Gij, de Schepper van het heelal en zijn Heer en God. * Bitter riep uw moeder uit: * O mijn zoon, waar is uw schoonheid? * Ik kan die blik niet verdragen: * onrechtvaardig gekruisigd! * Haast U en sta weer op. * Laat ook mij uw Verrijzenis zien op de derde dag.

(1) Omdat Hij ons zijn goedheid getoond heeft, * de trouw van de Heer houdt in eeuwigheid stand.

t.6: Vandaag staat de Heer van de schepping voor Pilatus. * De Schepper van het heelal wordt als een lam afgevoerd, * aan het kruis geslagen, * zijn hart doorboord. * Van een spons laten ze drinken Hem * die het manna regenen liet. * Geslagen de bevrijder van de wereld. * Zijn eigen knechten bespotten Hem, * o Maker van hemel en aarde. * O menslievende Heer, * voor zijn folteraars bidt Hij tot zijn Vader: * vergeef hun deze zonde * want ze zien hun eigen onrecht niet.

Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest

t.6: De raad der goddelozen veroordeelt de koning der schepping ter dood, * geen oog voor de weldaden die Hij bewezen had. * Hij sprak echter tot hen: Mijn volk, wat heb ik u gedaan? * Heb ik Judea niet met wonderen overladen? * Heb ik de doden niet doen opstaan met een enkel woord? * En heb ik ziekte en zwakheid niet genezen? * Wat hebt gij dan tegen Mij? * Waarom vergeet ge Mij? * Voor mijn zorgen slaat ge Mij. * Voor het leven dat i schonk doodt gij Mij. * Gij hangt mij aan een kruis en maakt een weldoener tot een die misdeed. * De wetsgetrouwe stelt gij buiten de wet, * en gij veroordeelt de koning van het heelal. * Grootmoedige Heer, eer aan U!

Nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

theotokion t.6:

Een verschrikkelijke paradox voltrekt zich heden voor onze ogen: * Die men niet vatten kan wordt gegrepen. * Die Adam bevrijdde wordt gebonden. * Die hart en nieren doorgront wordt vals uitgehoord. * Opgesloten die de dood bedwingt. * Voor Pilatus wordt gebracht voor wie de engelen in eerbied staan. * Het schepsel slaat zijn Schepper. * Tot het

kruis veroordeeld wordt Hij * die oordeelt over levenden en doden. * Aan het graf uitgeleverd Hij die de graven ontsluit. * Uit liefde voor ons hebt Gij dit alles verduurd *en ons van de vloek bevrijd. * Wat een liefde, o Heer, eer aan U!

6. Intocht met het evangelieboek

D. Wijsheid!

K. Vriendelijk licht van de heilige glorie van de onsterfelijke Vader, * de hemelse, heilige, zalige: Jezus Christus. * Nu de zon ondergaat en wij het avondlicht zien, * bezingen wij de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, God. * Waardig Gij te allen tijde bezongen met toegewijde stemmen. * Zoon van God, Gij die leven geeft, daarom bezingt de kosmos uw Glorie.

7. Lezingen

D. Wijsheid!

P. Vrede aan allen!

L. En met uw geest.

D. Wijsheid!

Prokimenon t.4: (Ps. 22: 19 en 2)

Mijn kleren verdelen zij onder elkaar * en om mijn gewaad dobbelen zij.

Vers: Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij? * Gij zijt zo ver weg voor mijn stem die tot U roept.

D. Laat ons aandachtig zijn!

Lezing uit het boek Exodus (33:11-23)

De Heer sprak dan tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een mens met zijn medemens spreekt. Ook als Mozes naar het kamp terugging verliet zijn jeugdige helper Jozua, zoon van Nun, de tent niet. Mozes sprak tot de Heer: "Gij zegt wel tegen mij: Laat het volk verder trekken, maar Gij hebt mij niet laten weten wie Gij met mij meezendt. Toch had gij gezegd: Ik heb mijn keuze op u laten vallen en u mijn bijzondere gunst geschonken. Als ik inderdaad uw gunst geniet, laat mij dan weten wat uw plannen zijn. Dan zal ik ervaren wie Gij zijt en weten dat ik nog steeds uw gunst geniet. Bedenk toch dat al deze mensen uw volk zijn." De Heer vroeg toen: "Moet dan mijn aanschijn meegaan en moet Ik u rust geven?" Mozes antwoordde: "Als uw

aanschijn niet meegaat, laat ons dan niet van hier vertrekken. Hoe is het anders duidelijk dat ik en uw volk uw gunst genieten, tenzij doordat Gij met ons meetrekt? Ik en uw volk nemen toch een bijzondere plaats in onder alle volken op de aardbodem." Toen sprak de Heer tot Mozes: "Ook wat gij nu vraagt zal Ik doen. Want gij geniet mijn gunst en Ik heb mijn keus op u laten vallen." Toen vroeg Mozes: "Laat mij toch uw heerlijkheid zien." Hij gaf ten antwoord: "Ik zal in al mijn luister aan u voorbijgaan en de Heer zal in uw bijzijn zijn Naam uitroepen. Want ik schenk genade aan wie Ik wil en barmhartigheid aan wie Ik wil." Maar Hij voegde er aan toe: "Mijn gelaat kunt gij niet zien, want geen mens kan mijn gelaat zien en in leven blijven." Toen sprak de Heer: "Hier bij Mij is nog plaats; kom op de rots staan. Wanneer mijn heerlijkheid voorbijgaat zal Ik u in de rotsholte laten schuilen, en als Ik voorbijga zal ik u met mijn hand beschermen. Als Ik dan mijn hand terugtrek kunt gij Mij van achteren zien, want mijn gelaat kan niemand zien."

D. Wijsheid!

Prokimenon t.4: (Ps. 35: 1 en 12)

Bestrijd, Heer, die mij bestrijden, * val mijn aanvallers aan.

Vers: Neem op uw schild en uw beukelaar, verhef u en kom mij ontzetten.

D. Laat ons aandachtig zijn.

Lezing uit het boek Job (42: 12-17)

En de Heer zegende het latere leven van Job nog meer dan het vroegere; hij had in bezit veertienduizend schapen en geiten, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezinnen. Zeven zonen kreeg hij nog en drie dochters. De eerste noemde hij Tortel, de tweede Kaneelbloesem, de derde Poederdoos. Onder de vrouwen in het hele land waren de dochters van Job de mooiste. Van hun vader kregen zij, net als hun broers, grond in bezit. Daarna leefde Job nog honderdveertig jaar; hij zag zijn kinderen en kleinkinderen tot in het vierde geslacht. Toen stierf Job oud en hoogbejaard.

Lezing uit de profetie van Jesaja (52:13 - 54:1)

Zie, mijn knecht zal slagen, hij zal oprijzen en hoog, zeer hoog verheven zijn. Er was een tijd dat velen ontzet over u stonden,- zijn verschijning was onmenselijk geschonden, en zijn uiterlijk had niets meer van een mensenkind, - maar eens zal hij vele volkeren doen opschrikken, dan sluiten

koningen om hem hun mond, omdat zij zien wat hen niet is voorzegd, en iets opmerken waarvan ze nooit hebben gehoord. "Wie heeft er geloofd in wat wij hebben gehoord, en aan wie is de arm van de Heer getoond?" Als een jonge plant schoot hij recht omhoog, en als een wortel die in dorre grond ontkiemt; zijn uiterlijk noch schoonheid waren het bekijken waard, hij was geen verschijning, die bewondering wekt. Geminacht en gemeden werd hij door de mensen, man van smarten, met ziekte vertrouwd, een mens die zijn gezicht voor ons verbergt, geminacht en als niet de moeite waard beschouwd. Waarlijk, het waren onze ziekten die hij op zich nam, en onze smarten, die hij heeft gedragen; wij echter beschouwden hem als een geslagene, door God gekastijd en vernederd. Hij werd doorstoken om onze weerspanning, om onze zonden gebroken; hij werd gestraft: ons bracht het vrede, en dank zij zijn striemen is er voor ons genezing.

Wij waren als schapen verloren gelopen, en ieder van ons was eigen wegen gegaan; maar op hem heeft de Heer laten neerkomen de schuld van ons allen. Hij werd gefolterd en diep vernederd, maar heeft zijn mond niet geopend, zoals een lam dat ter slachting geleid wordt. En, zoals een schaap dat stom is voor zijn scheerders, heeft hij zijn mond niet geopend. Door een gewelddadig vonnis werd hij weggenomen; wie denkt nog over zijn bestemming na? Toch is hij uit het land der levenden weggerukt, verslagen om de weerspanning van mijn volk. Men gaf hem geen graf bij de boosdoeners, en bij de rijken een laatste rustplaats, hoewel hij geen onrecht heeft begaan en er in zijn mond geen bedrog is geweest.

Maar het heeft de Heer behaagd hem ziek te maken en te breken. Waarlijk, als een zoenoffer gaf hij zijn leven. Nakomelingen zal hij mogen zien, en lang blijven leven; immers, wat de Heer behaagde heeft zijn hand volvoerd. Omwille van het doorstane lijden zal hij het licht mogen zien en met kennis verzadigd worden. Mijn rechtvaardige dienstknecht zal velen rechtvaardig maken, doordat hij hun zonden draagt. Daarom geef Ik hem zijn deel te midden van de velen, en samen met hun machthebbers verdeelt hij de buit, omdat hij zijn leven prijs gaf totterdood, en zich bij de weerspanningen liet tellen. Hij echter had de zonde van velen op zich genomen en kwam zo voor de weerspanningen op.

Jubel het uit, gij onvruchtbare, die nooit hebt gebaard, breek uit in jubel en juich, die geen weeën hebt gekend, want talrijker zijn de zonen van de verlaten vrouw, dan van haar, die een man heeft, zegt de Heer.

D. Wijsheid!

Prokimenon t.6 (Ps. 88: 7 en 2)

In een put hebt Gij mij neergelaten, * in het duister van een diepe krocht.
Vers: Heer mijn God, ik roep U elke dag, elke nacht kom ik bij U klagen.

D. Laat ons aandachtig zijn!

Lezing uit de Eerste Bief van de Apostel Paulus aan de Christenen van Korinthe (1 Kor 1:18 - 2:2)

De prediking van het kruis is dwaasheid voor hen die verloren gaan, maar voor hen die gered worden, voor ons, is zij Gods kracht. Er staat immers geschreven: *Verdelgen zal Ik de wijsheid der wijzen en het verstand der verstandigen zal ik tenietdoen. De wijze, de geleerde, de redetwister van deze tijd, waar zijn zij?* Heeft God de wijsheid van de wereld niet tot dwaasheid gemaakt? In Gods wijsheid heeft de wereld met al haar wijsheid God niet gevonden; daarom heeft God besloten hen die geloven te redden door de dwaasheid van de verkondiging. Want joden eisen wonderen, heidenen verlangen wijsheid. Maar wij verkondigen een gekruisigde Christus, voor de joden een aanstoot, voor de heidenen een dwaasheid, maar voor hen die geroepen zijn, joden zowel als heidenen, is Hij Gods kracht en Gods wijsheid. Want de dwaasheid van God is wijzer dan de mensen, en de zwakheid van God is sterker dan de mensen. Denkt maar aan uw eigen roeping, broeders. Naar menselijke maatstaf waren er niet velen geleerd, niet velen machtig, niet velen van hoge afkomst. Nee, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren, om het de wijzen te beschamen; wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen; wat voor de wereld van geringe afkomst is en onbeduidend, heeft God uitverkoren; wat niets is om teniet te doen wat iets is, opdat tegenover God geen mens zou roemen op zichzelf. Dank zij Hem zijt gij in Christus Jezus, die van Godswege heel onze wijsheid is geworden, onze gerechtigheid, heiliging en verlossing. Daarom, zoals er geschreven staat, *als iemand wil roemen, laat hem roemen op de Heer.*

En wat mijzelf betreft, broeders, toen ik u het getuigenis van God kwam verkondigen, deed ik dat niet met vertoon van welsprekendheid of geleerdheid. Ik had mij voorgenomen u geen enkele wetenschap te brengen dan die van Jezus Christus en zijn Kruis.

Alleluia, t.1 (Ps. 69:2 en 22,24)

Mijn God, kom mij haastig redden, het water stijgt tot mijn hals.
Zijdeden vergif in mijn voedsel, ze lesten mijn dorst met azijn.
Verduister hun ogen, dat zij niet zien.

Evangelie:

- D. Dat wij open en oprecht mogen luisteren naar het heilig evangelie, laat ons de Heer bidden.
- K. Heer, ontferm U, Heer, ontferm U, Heer, ontferm U!
- D. Wijsheid! Laat ons gaan staan en luisteren naar het heilig Evangelie.
- P. Vrede aan allen!
- K. En met uw geest.
- D. Lezing uit het Heilig Evangelie volgens Matheus.
- K. Gij hebt voor ons geleden, Heer, eer aan U.

(Mt 27:1-38; Lc. 23: 39-44; Mt 27: 39-54; Joh 19: 31-37; Mt 27: 55-62)

Bij het aanbreken van de morgen kwamen alle hogepriesters en oudsten van het volk in vergadering bijeen en spraken over Jezus het doodvonnis uit. Geboeid leidde men Hem weg en leverde Hem uit aan de landvoogd Pilatus. Toen Judas, zijn verrader, zag dat Jezus veroordeeld was, kreeg hij wroeging en bracht de dertig zilverlingen terug bij de hogepriesters en de ouderlingen met de woorden: "Ik heb misdaan door onschuldig bloed te verraden." Maar zij antwoordden: "Wat gaat ons dat aan? Dat is uw zaak." Toen gooide hij de zilverlingen in de tempel en liep weg. Hij ging heen en verging zich. De hogepriesters raaptten de geldstukken op en zeiden: "Wij mogen die niet bij de tempelschat doen, want het is bloedgeld." En zij besloten er het land van de pottenbakker mee te kopen om daar de vreemdelingen te begraven. Daarom kreeg dit stuk land de naam van Bloedakker en zo heet het nog. Aldus ging in vervulling wat de profeet Jeremia gezegd had: *Zij namen de dertig zilverlingen, de prijs waarop Hij geschat is, geschat door zonen van Israël, en gaven die voor de akker van de pottenbakker, zoals de Heer mij opgedragen had.*

Jezus werd voor de landvoogd geleid en deze stelde Hem de vraag: "Zijt Gij de koning der Joden?" Jezus antwoordde: "Gij zegt het." Op de beschuldigingen door de hogepriesters en de oudsten tegen Hem ingebracht gaf Hij geen enkel antwoord. Toen zei Pilatus tot Hem: "Hoort Gij niet wat ze allemaal tegen U inbrengen?" Maar Hij gaf hem geen antwoord op welk punt dan ook, zodat de landvoogd hoogst verbaasd was.

De landvoogd was gewoon bij elk feest één gevangene, naar keuze van het volk, vrij te laten. Men had juist een beruchte gevangene, een zekere Barabbas. Nu zij daar toch bijeen gekomen waren, sprak Pilatus tot hen: "Wie wilt ge dat ik u zal vrijlaten, Barabbas of Jezus die Christus genoemd wordt?" Hij wist heel goed dat men Hem uit nijd had uitgeleverd. Terwijl

hij op zijn rechterstoel gezeten was, stuurde zijn vrouw hem de boodschap: "Laat u niet in met deze rechtschappen mens, want ik heb vannacht in een droom veel om Hem moeten doorstaan."

Maar de hogepriesters en de oudsten haalden het volk over Barabbas te kiezen en Jezus te doen sterven. De landvoogd nam weer het woord en sprak tot hen: "Wie van de twee wilt ge dat ik u vrijlaat?" Ze zeiden: "Barabbas!" Pilatus vroeg hun: "Wat zal ik dan doen met Jezus, die Christus genoemd wordt?" Zij riepen allen: "Aan het kruis met Hem!" Hij hernam: "Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan?" Maar zij schreeuwden nog harder: "Aan het kruis met Hem!" Toen Pilatus zag dat hij niets verder kwam, maar dat er veeleer tumult ontstond, liet hij water brengen en waste ten overstaan van het volk zijn handen, terwijl hij verklaarde: "Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtschappen man; gij moet het zelf maar verantwoorden." Heel het volk riep terug: "Zijn bloed kome over ons en onze kinderen! Daarop liet hij omwille van hen Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en gaf Hem over om gekruisigd te worden.

Toen namen de soldaten van de landvoogd Jezus mee in het pretorium en verzamelden de hele afdeling rondom Hem. Zij trokken Hem zijn kleren uit en hingen Hem een rode mantel om. Ook vlochten ze een kroon van doorntakken, zetten die op zijn hoofd en gaven Hem een rietstok in de rechterhand. Dan vielen ze voor Hem op de knieën en bespotten Hem met de woorden: "Gegroet, koning der Joden!" Ze bespuwden Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op het hoofd. Nadat zij hun spel met Hem gedreven hadden, ontdeden zij Hem van de mantel, trokken Hem zijn eigen kleren weer aan en voerden Hem weg ter kruisiging. Toen ze de stad uitgingen, ontmoetten ze een Cyreneeër, Simon genaamd en vorderden hem tot het dragen van Jezus' kruis. Gekomen op een plaats die Golgota genoemd wordt - dat wil zeggen Schedelplaats - *gaven ze Hem met alsem gemengde wijn te drinken*; Hij proefde ervan maar wilde niet drinken. Nadat ze Hem gekruisigd hadden, *verdeelden ze zijn kleren onder elkaar door er om te dobbelen*; en daar neergezeten bleven ze de wacht bij Hem houden. Boven zijn hoofd vracht men een opschrift aan met de reden van zijn veroordeling: "Dit is Jezus, de koning der Joden." Samen met Hem werden ook twee rovers gekruisigd, de een rechts, de ander links.

Ook een van de misdadigers die daar hingen, hoonde Hem: "Zijt Gij niet de Messias? Red dan uzelf en ons." Maar de andere strafte hem af en zei: "Heb zelfs jij geen vrees voor God, terwijl je toch hetzelfde vonnis ondergaat? En wij terecht, want wij krijgen wat we door onze daten verdiend hebben; maar Hij heeft niets verkeerd gedaan." Daarop zei hij: "Jezus, denk aan mij,

wanneer Gij in uw Koninkrijk gekomen zijt." En Jezus sprak tot hem: " Voorwaar, Ik zeg u: Vandaag nog zult gij met Mij zijn in het paradijs." Het was nu omtrent het zesde uur; er viel duisternis over heel de streek tot aan het negende uur toe.

Vorbijgangsters hoonden Hem, terwijl ze het hoofd schudden en zeiden: "Gij daar die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, red Uzelf; als Gij de Zoon van God zijt, kom dan van dat kruis af! In dezelfde geest zeiden de hogepriesters met de schriftgeleerden en oudsten spottend: "Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf kan Hij niet redden. Hij is toch de koning van Israël. Laat Hem nu van het kruis afkomen, dan zullen we in Hem geloven. Hij stelt vertrouwen in God; laat Die Hem nu bevrijden, als Hij behagen in Hem heeft. Hij heeft immers gezegd: Ik ben de Zoon van God!" Zelfs de rovers, de samen met Hem gekruisigd waren, voegden hem soortgelijke beschimpingen toe.

Van af het zesde uur viel er een duisternis over het hele land tot aan het negende uur toe. Omstreeks het negende uur riep Jezus met luide stem uit: "Eli, Eli, lama sabaktani?" Dat wil zeggen: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" Enkelens uit de omstaanders die het hoorden, zeiden: "Hij roept om Elia!" Onmiddellijk daarop ging een van hen een spons halen, drenkte die in zure wijn, stak ze op een rietstok en bood Hem te drinken. Maar de anderen zeiden: "Laat dat! Wij willen eens zien of Elia Hem komt redden." Jezus slaakte andermaal een luide kreet en gaf de geest. (†)

En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën, de aarde beefde en de rotsen spleten. De graven gingen open en de lichamen van vele heilige mensen die ontslapen waren, stonden op. Na zijn verrijzenis kwamen zij uit de graven en gingen naar de heilige stad waar zij aan velen verschenen. De honderdman en die met hem bij Jezus de wacht hielden, werden bij het zien van de aardbeving en wat verder gebeurde door een grote vrees bevangen en zeiden: "Waarlijk, Hij was een Zoon van God." Aangezien het voorbereidingsdag was en de Joden niet wilden dat de lichamen op sabbat aan het kruis bleven - het was bovendien een grote sabbat - vroegen zij aan Pilatus verlof de benen van de gekruisigden te breken en hen weg te nemen. Daarom kwamen de soldaten en sloegen zowel bij de ene als bij de andere die met Hem was gekruisigd, de benen stuk. Toen zij echter bij Jezus kwamen en zagen dat Hij reeds dood was, sloegen zij Hem de benen niet stuk, maar een van de soldaten doorstak zijn zijde met een lans; terstond kwam er bloed en water uit. Die het gezien heeft getuigt hiervan; zijn getuigenis is waar en hij weet, dat hij de waarheid zegt, opdat ook gij zoudt geloven. Dit is gebeurd opdat de Schrift zou vervuld

worden: *Van zijn gebeente zal niets worden verbrijzeld*, terwijl nog een ander Schriftwoord zegt: *Zij zullen opzien naar Hem die zij hebben doorstoken*.

Er waren ook vele vrouwen bij, die op een afstand toekeken; zij waren Jezus vanuit Galilea gevolgd om voor Hem te zorgen. Onder hen bevonden zich Maria Magdalena, Maria de moeder van Jakobus en Jozef en de moeder der zonen van Zebedeüs.

Toen het avond was geworden kwam een rijk man, een zekere Jozef van Arimatea, die zich ook als leerling bij Jezus had aangesloten. Hij was naar Pilatus gegaan en had om het lichaam van Jezus gevraagd. Daarop had Pilatus bevolen het te geven. Jozef nam het lichaam, wikkelde het in een smetteloze lijkwade en legde het in zijn graf dat hij pas in de rots had laten uithouwen. Nadat hij een grote steen voor de ingang van het graf gerold had, ging hij heen. Maria Magdalena en de andere Maria waren erbij en zaten tegenover het graf.

De volgende dag, dat is dus na de voorbereidingsdag, gingen de hogepriesters en Farizeeën gezamenlijk naar Pilatus.

K. Gij hebt het uitgehouden, Heer, eer aan U.

8. Dringende litanie

- D.* Zeggen wij allen met heel onze ziel, zeggen wij uit heel ons hart:
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Allesbeheersende Heer, God van onze vaders, wij smeken U, luister en wees barmhartig.
- K.* Heer ontferm U.
- D.* God, wees ons barmhartig naar uw zo grote liefde, wij smeken U: luister en wees barmhartig.
- K.* Heer ontferm U.
- D.* Ook bidden wij voor zijne heiligheid, ..., paus van Rome, voor onze bisschop, ..., voor de priesters en diakens, voor hen die in het pastoraal dienstwerk zijn aangesteld, en voor al onze broeders en zusters in Christus.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Ook bidden wij voor ...: laat ons bidden dat de Heer hen barmhartigheid tone, vrede schenke, leven, gezondheid, redding en vergeving van hun zonden:
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Ook bidden wij voor dit land en voor de mensen die er wonen, voor allen die verantwoordelijkheid dragen en dienst verlenen voor onze veiligheid en welzijn.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Ook bidden wij voor de stichters en weldoeners van deze kerk, voor al onze broeders en zusters die ons zijn voorgegaan, en waar ook ter wereld rusten.
- K.* Heer, ontferm U.
- D.* Ook bidden wij voor onze weldoeners, voor hen die zich inzetten voor onze gemeenschap, voor hen die dienen en zingen en voor alle mensen hier aanwezig, en voor allen die uitzien naar Zijn grote barmhartigheid.
- K.* Heer, ontferm U.
- Pr.* Want Gij zijt een goede en menslievende God, en tot U richten wij onze lofprijzing, Vader, Zoon en Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.
- K.* Amen.

9. Avondzegen

Gewaardig U, o Heer, ons deze nacht zonder zonden te bewaren. Gezegend zijt Gij, Heer, God van onze vaders, geprezen en verheerlijkt is uw Naam tot in eeuwigheid. Amen. Moge uw barmhartigheid komen over ons, Heer, want op U hebben wij onze hoop gesteld. Gezegend zijt Gij, o Heer, leer mij uw gerechtigheid. Gezegend zijt Gij, o Meester, onderricht mij naar uw gerechtigheid. Gezegend zijt Gij, o Heilige, verlicht mij door uw gerechtigheid. Heer, uw barmhartigheid duurt voort tot in eeuwigheid. Veracht toch het werk van uw handen niet. Want aan U is de lof, aan U ons lied, aan U de eer, Vader, Zoon en Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

10. Vragende litanie.

- D.* Laten wij ons avondgebed voor de Heer voleindigen.
K. Heer, ontferm U.
D. Help en red ons, wees barmhartig en bescherm ons, o God, door uw liefde.
K. Heer, ontferm U.
D. Dat deze avond vreedzaam, heilig en zonder zonde mag zijn, vragen wij de Heer.
K. Geef het ons, o Heer.
D. Om een engel van vrede, een trouwe gids op ons pad, vragen wij de Heer.
K. Geef het ons, o Heer.
D. Om vergeving en vrijspraak van onze zonden en fouten, vragen wij de Heer.
K. Geef het ons, o Heer.
D. Om wat goed en nuttig is voor ons, en om vrede voor de gehele wereld, vragen wij de Heer.
K. Geef het ons, o Heer.
D. Dat wij ons leven in vrede en boetvaardigheid mogen voleindigen, vragen wij de Heer.
K. Geef het ons, o Heer.
D. Dat het einde van ons leven christelijk mag zijn, zonder schaamte, vreedzaam en zonder pijn, en om het juiste antwoord voor de rechterstoel van Christus, vragen wij de Heer.
K. Geef het ons, o Heer.
D. Terwijl wij de heilige, boven allen gezegende koningin en Moeder van God, Maria, gedenken samen met alle heiligen, bevelen wij onszelf en ieder van ons en heel ons leven aan aan Christus, onze God.

K. Aan U, o Heer!

Pr. Want Gij zijt goed en vol liefde voor ons, o God, en U geven wij eer, Vader, Zoon en Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.

K. Amen.

11. Gebed van de Hoofdbuiging

Pr. Vrede aan allen!

K. En met uw geest.

Pr. Buig uw hoofden voor de Heer.

K. Voor U, o Heer.

Pr. *Heer onze God, Gij hebt de hemelen neergebogen en Gij zijt afgedaald om ons te redden. Zie ook nu neer op ons, uw dienaren en dienaressen, uw volk. Want voor U hebben wij ons hoofd gebogen, ontzagwekkende en menslievende rechter. Niet van mensen verwachten wij hulp, maar wij hopen op uw genade en uw verlossing. Behoed ons deze avond en de komende nacht voor alles dat ons bedreigen kan, voor angstige dromen en beklemmende gedachten.*

Moge uw macht geloofd zijn en geprezen, Vader, Zoon en Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.

K. Amen.

12. Apostichen

t.2: Toen Jozef van Arimatea * U dood van het kruis genomen had, * Gij die de bron van het leven zijt, * wikkelde hij met balsem U in een linnen doek. * Vol eerbied en liefde vereerde hij uw heilig lichaam * en in een mengeling van ontzag en vreugde zong hij: * Geprezen zijt Gij, * omdat Gij hebt willen afdalen tot ons, o menslievende Heer.

De Heer is koning, met luister omkleed, met macht heeft de Heer zich omgord.

t.4: Voor ons allen werd Gij in een nieuw graf gelegd, * o Verlosser van alle mensen. * Toen het dodenrijk dat met alle leven spot dit zag, werd het bang: * zijn grendels verbroken, * zijn poorten uit hun hengsels gelicht; * de graven gingen open, * de doden verrezen. * Adams hart werd van dank vervuld en vol vreugde zong hij: * Geprezen, omdat Gij hebt willen afdalen tot ons, o menslievende Heer.

Zo vast als de aarde, onwankelbaar, zo vast staat uw troon door de eeuwen,
van eeuwigheid, God, zijt Gij!

t.4: In een graf liet Gij U omsluiten * Gij die als God ongrijpbaar zijt. *
Toen hebt Gij de kluizen van de dood ontsloten * en het dodenrijk
geplunderd. * O Christus onze Koning, * deze Sabbat hebt Gij geëerd met
uw goddelijke glans * en glorie en hem uw heerlijkheid geschonken.

Uw huis zij heilig in lengte van dagen.

t.4: De Hemel aanschouwde U, o Christus, * aan laster en boosheid
blootgesteld, * en bewonderde uw grootmoedigheid. * Dat uw graf
verzegeld werd door dezelfde hand, * die uw hart met een lans had
doorboord. * Maar er was vreugde in de hemel * omwille van onze
verlossing * en het lied weerklonk: * Geprezen, omdat Gij hebt willen
afdalen tot ons, o menslievende Heer.

Eer aan de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest. Nu en altijd, en in de
eeuwen der eeuwen.

Jozef van Arimatea samen met Nikodemus * nam U af van het kruis, * Gij
die met luister omkleed zijt als met een mantel. * Toen hij U zo zag: * dood,
naakt en onverzorgd, * hief hij onder tranen dit treurlied aan: * "Mijn lieve
Jezus, * de zon zag U hangen aan het kruis * en hulde zich in duisternis; *
de aarde sidderde van angst; * het voorhangsel van de tempel scheurde. *
Nu zie ik, dat Gij omwille van mij vrijwillig de dood onderging. * Hoe kan
ik U, mijn God, begraven? * Hoe U wikkelen in een linnen doek? * Hoe uw
lichaam verzorgen? * Welk lied past bij uw begrafenis? * Uw lijden
verheerlijk ik, * Uw graf bezing ik, * maar ook uw Verrijzenis; * Heer, eer
aan U!

13. Lofzang van Symeon

Laat nu, Heer, uw dienaar heengaan naar uw heilig woord in vrede. Want
mijn ogen hebben uw heil aanschouwd, dat Gij bereid hebt voor alle
volkeren. Licht, Licht tot verlichting der heidenen en tot Glorie van uw
Volk Israël.

14. Trisagiongebed en Onze Vader.

Heilige God, heilige Sterke, heilige Onsterfelijke, ontferm U over ons. (3x)

Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Heilige Drieëenheid, wees ons genadig, * Heer, wis onze zonden uit, * Meester, vergeef onze overtredingen. * Heilige, zie naar ons om en genees onze zwakheden * omwille van uw Naam.

Heer, ontferm U, Heer, ontferm U, Heer, ontferm U.

Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Onze Vader, die in de hemelen zijt, * geheiligd zij Uw Naam, * Uw Rijk kome, * Uw Wil geschiede op aarde als in de hemel. * Geef ons heden ons dagelijks brood * en vergeef ons onze schulden * gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren. * En leid ons niet in bekoring, * maar verlos ons van het kwade.

Pr. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.

L. Amen.

15. Grafleggingsprocessie

Onder het zingen van de volgende troparia wordt het Epitafion plechtig van het altaar overgebracht naar het graf in het midden van de kapel. Het graf wordt met bloemen versierd, met rozenwater besprenkeld en bewierookt.

De edele Jozef nam uw heilig lichaam af van het kruis. En wikkelde het samen met reukwerken in wit linnen. En legde het in een nieuw graf. Toen Gij, die zelf het leven zijt, neerdaalde in het graf, hebt Gij de macht van de dood vernietigd door de kracht van uw godheid. En toen Gij de gestorvenen weer hebt opgewekt, klonk het lied: O Christus, onze Heer en onze God, die ons leven schenkt, Eer aan U!

16. Zegen

D. Wijsheid

K. Vader, zegen ons.

Pr. Veeleer gezegend Hij die is, Christus onze God, immer nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen.

K. Amen. Versterk ons Heer, onze God, in oprechtheid van geloof en bescherm deze gemeenschap tot in de eeuwen der eeuwen.

Pr. Heilige Moeder van God, bescherm ons.

K. Gij zijt eerbiedwaardiger dan de cherubim, en onvergetelijk glorierijker dan de serafim; zonder smet hebt Gij het Woord gebaard; Gij zijt waarachtig de Moeder van God, U vereren wij.

Pr. Eer aan U, Christus God, onze hoop, eer aan U.

K. Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen. Heer, ontferm U; Heer, ontferm U; Heer, ontferm U. Vader, geef ons uw zegen.

Pr. Christus, die omwille van ons mensen en om onze verlossing zijn verschrikkelijk lijden, zijn levengevende dood en zijn vrijwillige begrafenis heeft aanvaard, onze waarachtige God, moge zich over ons ontfermen en ons redden door de gebeden van zijn heilige Moeder, en van alle heiligen, want Hij is goed en bemint de mens.

K. Amen.

Verering van het Epitaphion

De gelovigen komen naar voor om het graf van Christus te vereren. Ze knielen driemaal, kussen het evangelieboek, het hoofd en de voeten van Christus, en terwijl ze opzij gaan om diegenen die achter hen komen niet te hinderen, knielen ze nog eens. Ondertussen zingt het koor:

Kom, en begroet de gedachtenis aan Jozef, die 's nachts naar Pilatus ging om hem het Leven van alles te vragen. Geef mij die Pelgrim, die geen steen heeft om zijn hoofd op te leggen, geef mij die Pelgrim die door een bedorven leerling overgeleverd is. Geef mij die Pelgrim die Zijn Moeder heeft zien hangen aan het Kruis. Wenend riep zij uit in moederlijke smart: wee mij, o mijn Kind, Wee mij, o mijn Licht en bemide vrucht van mijn Lichaam. Vandaag is Simeon's voorspelling in de tempel vervuld. Een zwaard heeft mijn hart doorboord, maar maak mijn smart tot vreugde door Uw Verrijzenis. Wij aanbidden Uw Lijden, o Christus, Wij aanbidden Uw Lijden, o Christus, Wij aanbidden Uw Lijden, o Christus, en Uw heilige Verrijzenis.